

[Mette Madsen]

ter med; det er set før. Derfor må der en tidsfrist ind i selve lovens tekst, og derfor har venstre stillet ændringsforslag nr. 2, der skal sikre, at det egentlige byggeri ikke går i gang, før de problemer, der ligger i de nugældende overenskomster og reglementer, er løst.

Om ændringsforslag nr. 3 om, at § 2 udgår, skal jeg kun sige, at det ikke er stillet af nærighed, for at spare en million, men venstre ser i det, denne million skal bruges til, en begyndende opsplitning af kunstarterne, som vi vender os imod. Vi ønsker, at kunstarterne forbliver samlet, ikke bare på grund af traditionen, som man naturligvis ikke skal overse, det er jo et led i vort kulturmønster, men også for at bevare teatrets muligheder for at bruge kunstarterne i forskellige sammenhænge, og især på grund af den gensidige berigelse for kunstnerne, der ligger i, at man arbejder og færdes i samme hus, en opfattelse, mange af kunstnerne selv gang på gang har givet udtryk for.

Flemming Jensen (KF):

Til trods for forskelligartede bemærkninger og til trods for ændringsforslag forekommer det mig rimeligt, at man starter med at konstatere, at et meget stort flertal i kulturudvalget har været ganske enige og, så vidt jeg kan vurdere det, stadig er det, om, at der har været to hovedproblemer, som skulle løses.

Et stort flertal har delt og deler formentlig den opfattelse, at Det kgl. Teater i høj grad trænger til den ny- og ombygning, som forslaget har lagt op til, og der er næppe heller tvivl om, at det samme flertal ønsker den størst mulige sikkerhed for, at der ikke bliver uantagelige økonomiske konsekvenser. Det betyder også, at den genforhandling, som skal finde sted af personalegruppernes forhold, skal føre til et resultat, som – for at sige det så snørklet, som det kan siges – afspejler den kendsgerning, at man får en ny og mere funktionsduelig arbejdsplads, eller sagt måske lidt klarere, som det er sagt i betænkningen: en mere smidig og økonomisk rationel arbejdsgang.

Det er klart, at man kan have større eller mindre skepsis over for eller tiltro til hensigtserklæringer, som udtrykkes i betænkningen, men fra det konservative folkepartis side føler vi, at det, vi ville, egentlig er blevet

bundet ganske godt op. Jeg skal bare pege på, at der klart henvises til målsætningsudvalget, som jo netop fastslår behovet for mere fleksible regler og virkelig gennemgribende undersøgelser af alle bestemmelser om arbejdstider, prøvetider osv.

Jeg føler mig overbevist om, at ministeren gerne her fra talerstolen bekræfter, hvad der er hensigten og hvad der er målet i denne sammenhæng.

Ministerens ændringsforslag, som maksimerer det beløb, der må anvendes, vil vi naturligvis støtte, og det er med tilfredshed, vi noterer os, at de ganske lange drøftelser om kontrollen med byggeriet har resulteret i bemærkningerne om, at et kritisk og anerkendt firma skal vurdere projektets økonomi, når man med dispositionsforslaget i hånden kan gøre dette med en rimelig grad af sikkerhed.

Det er jo en af de ting, som i næstsidste time dukkede op i udvalgets drøftelser, og på denne baggrund skal det endnu engang bemærkes, at ministeren klart har slået fast, at naturligvis må teatret gerne blive billigere, men på ingen måde dyrere.

Selv om det hævdes, at der har været kort tid til behandling af dette forslag, og selv om man kan have forståelse et stykke hen ad vejen for nogle af de argumenter, der fremføres, også når man erindrer sig aftenmøder, som jo også har fundet sted, har jeg lyst til at føje til, at det for det konservative folkeparti er væsentligt nu at komme i gang med arbejdet, så nationalscenen inden for relativt kort tid igen kan fungere, som det er ønskeligt.

Vi er selvfølgelig ikke blinde for landets økonomiske situation, men vi finder, at netop det teater, som måske mere end noget andet er bærer af en væsentlig del af vor kulturarv, må vi støtte, så det helt og fuldt kan udfylde sin plads. Vi vil ikke støtte det for enhver pris, det har jeg allerede givet udtryk for, men vi frygter, at sker der ikke noget nu, kan man risikere, at debatten tager fat igen til efteråret og på en sådan måde, at en ny udskydelse bliver resultatet. Det vil vi ikke bære et medansvar for.

Så skal jeg i øvrigt sige, at vi støtter ændringsforslag nr. 1, 3 og 4.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet anbefaler folketinget at stemme ja til alle 4 ændringsforslag.